

smukt — han hører jo til de Mænd, som stedse har en smuk Gestus —, men en smuk Gestus er ikke det samme som et Argument. Ministeren kan ikke paa Forhaand afværge den Kritik, som maa komme, saaledes som han søgte at gøre det i sin Forelæggelsestale ved at bruge Ord som „Skibbrud“ og „kaste Ben i Hovedet paa hinanden“ og de andre bonmots, Ministeren kom med, for selvfølgelig er Lethed en god Ting, men jeg synes dog, der er visse Situationer, hvor den legende Lethed let bliver til Frivolitet, og Ministeren maa tilgive mig: Ministeren vil jo gerne tale og tale alvorligt og tale med meget stor Autoritet, men jeg tror, at den Autoritet, han har, mere bundes i hans udmærkede Personlighed, end den egentlig bundes i en saa udmærket Beherskelse af det Emne og det Departement, han har med at gøre.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Statsgældens Størrelse. I 1864 havde vi en Statsgæld paa 270 Mill. Kr.; det sidste Aar under Højres Regering var Statsgælden 180 Millioner; pr. 31. Marts 1918 udgjorde Gælden 603 Millioner, og nu i 1919 bliver den 770 Millioner. Men her vil vi desværre ikke komme til at standse, thi først og fremmest har den ærede Minister jo selv antydnet Muligheden af et andet Laan, nemlig ved Fremsættelsen af Tillægsbevillingslovforslaget, og hertil kommer den Omstændighed, at vi skal overtage de slesvigske Domæner fra den præjisiske Regering og desuden Jernbaner; hertil kommer Tilskud til nødlidende Slesvigere og alle de store Krav, som vil rejse sig under Spørgsmaalet om Marks Overgang til Kroner. Alle disse Krav vil let komme til at lægge Beslag paa et Beløb af 225 Mill. Kr., som der ganske vist for en Del bliver Aktiver for, men vi vil saaledes komme op paa en Statsgæld den 1. Marts 1920 paa ca. 1 000 Mill. Kr. Her har jeg endda ikke medregnet den Mulighed, at vi paa en eller anden Maade skal give et økonomisk Ækvivalent for Nordslesvig eller rettere sagt skal overtage enkelte Dele af den tyske Statsgæld. Hvis det regnes med, kommer vi jo betydelig højere op. Men selv om jeg bortser derfra, vil Statsgælden i alle Tilfælde andrage 1 000 Mill. Kr., det vil sige 330 Kr. pr. Individ, og jeg er bange for, at vi naar helt op paa 400 Kr. pr. Individ, d. v. s. 10 pCt. af vor Nationalformue.

Af denne Statsgæld er de 5 Laan meget korte, og det vil jeg gerne under-

strege. Imellem 1920 og 1932 forfalder der i alt 255 Mill. Kr.; yderligere forfalder i Løbet af disse 13 Aar 50 Mill. Kr. af de ordinære Laan, og endelig forfalder af det nye Laan, Ministeren her foreslaar, 60 Mill. Kr. indtil 1932, det vil altsaa sige, at ca. 360 Mill. Kr. skal udbetales i Tiden fra 1920 til 1932. Og dette Beløb er ikke en Gang stort nok, idet jeg regner, at der ogsaa sker Afbetaling paa de Laan, der optages i Anledning af Slesvigs Overgang til Danmark, saa vi kan let risikere, at de Tilbagebetalinger, vi skal præstere indtil 1932, bliver 400 Mill. Kr. Ministeren maa jo dog saa overveje, paa hvilken Maade disse Beløb kan konsolideres, thi Tilbagebetalingen ligger vel udenfor vor Evne. Sagen er jo nemlig den, at vi skal ikke blot afbetale disse Laan, men ogsaa forrente dem, og de første Aar bliver vor Rentebyrde saadant noget som 35 Mill. Kr. — jeg kan ikke rigtig regne ud, hvor meget det er —; men saa kommer der et Tidspunkt, hvor vi vel kommer op paa et halvt Hundrede Millioner Kroner om Aaret, d. v. s.: der vil medgaa 800—900 Mill. Kr. fra 1920 til 1932 alene til Forrentning og Afbetaling af Statsgælden. Det synes jeg, er en saa alvorlig Sag, at den højtærede Minister i Tide bør tage Standpunkt dertil.

Der er blevet talt en Del om Laanets Betingelser. Maa jeg derom sige, at for Laantageren er Betingelserne vel saa gode, som man kan faa Laan til nu. Den højtærede Minister henviser til, at de svenske 5 pCts Laan staar i 90, men her vil jeg dog minde om, at Sverige følger en anden Diskontopolitik end vi, har en højere Diskonto end vi, følgende vil Statslaanet faa en tilsvarende lavere Kurs, idet Statslaanskursen og Diskontoen jo staar i omvendt Forhold til hinanden. Men med Hensyn til Laangiverne vil jeg dog, da baade den ærede Finansminister og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) stod med en Følelse af en vis Taknemmelighed overfor dem, sige, uden at der deri skal ligge nogen Kritik fra min Side, at det er et meget pænt Laan, men der er dog 3 $\frac{1}{2}$ pCt. Kursavance, og det er et Laan, der meget hurtigt skal tilbagebetales — allerede om 3 Aar risikerer Laangiverne at faa 6 Mill. Kr. om Aaret tilbagebetalt, og ganske vist lever vi nu under Pengerigelighed, men der er overvejende Chancer for, at man vil faa Pengene tilbagebetalt paa en Tid, da der bliver Brug for dem. Det er derfor en udmærket Anbringelse, som jeg godt kan anbefale ærede Medlemmer at